

[Inger Gautier Schmit.]

nes Samarbejde efter Rekonstruktionen af Ministeriet.

Under det tidligere Ministerium udtalte man ganske kort og klart, at kun de Ting, man var enig om, vilde blive fremlagt og gennemført som Lovforslag. Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Kirkeminister, om en saadan Overenskomst fremdeles foreligger efter Rekonstruktionen med Hensyn til de kirkelige Lovforslag. Thi dersom man har en klar Fornemelse af, at hvis Kirkekommissionen vedtager Lovforslag mod absolut Modstand fra radikal Side, er der ikke den fjerneste Udsigt til, at man her i Rigsdagen kan faa gennemført disse Lovforslag, vil det i høj Grad svække den Intensitet, hvormed det kirkelige Udvalg arbejder. Kunde vi derfor faa en politisk Klaring paa dette kirkepolitiske Omraade fra den højtærede Kirkeminister, som jeg tillader mig at afkræve ham, tror jeg, det vil virke til, at vi med større Kraft og Interesse vil fortsætte og afslutte Arbejdet.

Erik Eriksen: Det ærede Medlem Hr. Steen fremkom forleden Dag med nogle Bemærkninger til mig, som jeg gerne vil have Lov til kort at svare paa. Det ærede Medlem sagde bl. a., at jeg maatte have ham undskyldt, han kunde ikke gaa rundt og være ked af Valgets Udfald. Jeg forstaar særdeles vel, at enkelte Medlemmer inden for hans Parti kan føle Glæde, men jeg kan vedblivende ikke se, at der kan være nogen Grund til Glæde for Partiet som Helhed, navnlig kan jeg ikke se det paa Baggrund af hele den økonomiske Udvikling, vi er inde i, en Udvikling, som maa være i hvert Fald Kærnen af de radikale Vælgere saa inderligt meget imod, og jeg vil ogsaa tro, at Partiets Vælgere er meget, ja, endogsaa overmaade meget betænkeligt ved hele den socialiserende Kurs, vi er inde i, ikke mindst er den yngste Del deraf betænkelig. Den Definition, det ærede Medlem Hr. Rager har givet af Socialisering, holder aldeles ikke, man kan blot spørge Socialdemokratiets Teoretikere, om de forstaar det samme ved Socialisering, som det ærede Medlem forstod.

Ved Socialdemokratiets stærke Vækst er den Dag rykket betydeligt nærmere, da Det radikale Venstre har overflødiggjort sig selv, og selv om dette i og for sig kan være Udtryk for noget smukt, er Fuldenselsen, om jeg saa maa sige, dog sket paa en Maade, der vil blive følt bittert i en stor Del af Befolkningen. Det ærede Med-

lem maa derfor forstaa mig saaledes, at det, jeg beklager, er, at Det radikale Parti, som man dog maa regne for at være et liberalt Parti, har rakt Haanden til og fortsat vil række Haanden til en Politik, som ad de hidtil fulgte Baner foregiver at hjælpe de nødstedte Erhverv.

Forskellen mellem det ærede Medlems og min Stilling er den, at han og hans Parti vil hjælpe den enkelte Mand inden for Erhvervet, medens vi fra vor Side har sat ind paa at hjælpe Erhvervet som Helhed ved samfundsmæssigt at stille det paa lige Fod med andre Erhverv. Det er Forskellen, og jeg har ikke noget imod, at denne Forskel vises tydeligt og klart. Maa jeg saa tilføje, at for en liberal Tankegang maa det dog ogsaa være indlysende, at naar et Erhverv som Helhed stilles paa lige Fod med andre, aabner man paa en sund og naturlig Maade ikke blot Adgang for den enkelte og for Erhvervet til at klare sig, men samtidig bliver der Mulighed for en liberal Udvikling ogsaa politisk.

Derfor kan jeg ikke indrømme, at nogle af de Forslag, som mit Parti har afvist, har givet Muligheder i saa Henseende, tværtimod. Jeg vil endogsaa mene, at Venstre har strakt sig meget vidt over for Regeringen. Den Fordelingspolitik, vi de sidste Aar har været Vidne til, er af en saadan Art, at den unge Slægt — og det var den, jeg tænkte paa — maa møde den med den mest levende Mistillid. Det farlige, naar man taler om Landbrugets Vanskeligheder, er den Kendsgerning, at dette Erhverv fortsat skal sælge sine Varer til Udlandet til de Priser, som der kan opnaas, og som vi ingen Indflydelse har paa, medens det skal købe sine Driftsmidler paa et Hjemmemarked, hvor al fri Konkurrence er ophørt. Og jeg mener, naar dette har kostet Landbruget Halvdelen af dets Formue foruden meget betydelige Indtægtstab, saa har man i Virkeligheden et Billede af de Foranstaltningers Betydning, der har været gennemført. Maa jeg blot føje til, at naar man over for disse Kendsgerninger griber ind, som sket er, har man Lov til at sige, at det kun har haft ringe Betydning.

Naar den lovsungne Planøkonomi og Beskæftigelseshensyn faar Lov til at bundfælde sig i den Grad, er der Grund til at se mærkt paa Forholdene for Landbrugets Vedkommende, fordi man systematisk undergraver dets Fremtidsmuligheder, mindsker dets Evne til paa naturlig Maade at indordne sig under Forholdene, og det var heroverfor jeg sagde, at denne Udvikling skal betaales af den bedste Del af Ungdom-